

Vết lăn trầm.

Trịnh Công Sơn

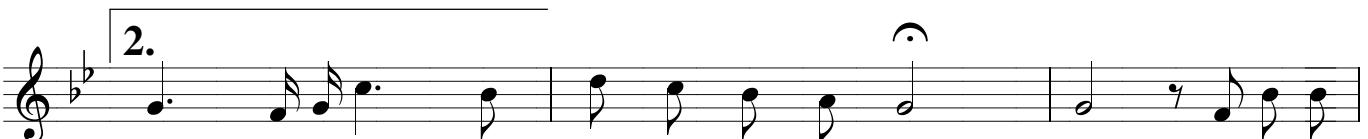
Vết lăn vết lăn trầm Hắn trên phiến đá nâu thêm ưu phiền Như có
...buồn Từ hoang xưa dấu chân hạnh dạ cảm Ôi vết

lăn chim muông hắn dấu chân Người đi phiêu du từ đó chưa thấy về quê
hắn ghi trên bờn gió hoang Chờ ta da du một chuyến ôi môi hờn xin

nhà rộng đôi cánh tay chờ mong Người chợt nhớ mình như đá Đá lăn vết lăn...
đứng kế lại tích xưa buồn...

...hơn Đợi chờ năm lạn gió qua truồng thiên sàng Thôi nguyên đi

con Ngủ đồi yên đi con che dấu thân đau rả mòn Ngủ

đời yên đi con như vết thương đau ngủ buồn như trùng dương đêm mắt thâm còn nghe

ngóng Đá lăn vết lăn trầm Từ con đau ấy lưu thân mỏi mòn Ôi mắt

thầm van xin Lời Thánh đêm Bài ca dao trên cồn đá trên ngai vàng quê

nhà một thời ngủ yên tuổi xanh Rồi một hôm chợt thấy hoang vu quanh mình.